

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

C/ Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

Director de l'edició: Xevi Sala Puig

Caps de Secció: Carles Cereijo (Garrotxa-Ripollès-Cerdanya), Josep Puigbert (Alt Empordà), Carles Ribera (Gironès/Pla de l'Estany), Martí Ayats (Esports).
Redacció: Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene Casellas (Solidaritat i Cooperació), Narcís Genís (Girona), Maria Angels Martínez (Política), Tura Soler (Policial/Successos).

Consell Editorial: Narcís-Jordi Aragó (President), Esteve Vilanova (Vicepresident), Carles Barba, Pep Collellidomont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Imma Massip, Jaume Piñol, Modest Prats, Joan Ribas, Sebastià Saellas, Josep Suy, Margarita Torrent, Joan Torres, Xavier Cortadellas (Secretari).

EL PUNT

Hermes
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

President: Joan Bosch Roura. Consell d'Administració: David Marca Cañellas, Joan Ribas Freixas i Esteve Vilanova Vila. Gerent: Jordi Bosch Roura. Director editorial: Joan Vall Clara.

Director: Emili Gispert Negrell. Subdirector: Jordi Grau Ramió. Redacció: Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Espanya-Món), Enric Matarrodona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Aureli Rodríguez (Maquetació), Toni Muñoz (Apunts), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-Espectacles), Enric Serra (Opinió), Xevi Xirgo (Països catalans), Pere Drou (Llengua), Jaume Esparraguera (Infografia), Manel Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Toms (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos Humans), Concepció Casals (Distribució), Ubaldo Gómez (Cobraments). Producció: Jaume Batchellí, Núria Prunedà (Publicitat), Joan Casals (Escàner). Comercial: Pau Figueras, Baldri Bramón (Agències), Cristina Taulats (Oficials), Jordi Cantó (Llar), Joan Quesada (Motor), Marc Baster (Immobilidades), Joan Puget (Marques), Gemma Bosch (Oci), Eva Negre (Moda), Gerard Martínez (Ensenyament) i Santi Amores (Subscripcions). Promoció: Xevi Esteve. Serveis Tècnics: Lluís Cama. Josep Madrenas (Informàtica), Ricard Forcat (Manteniment). Màrqueting: Toni Corominas. Pla de Qualitat: Estanis Alcover Martí.

Impressió: Rotimpre 972 40 05 95

Consell editorial conjunt: Jordi Bosch Roura (President), Joan Ballester Grau, Jordi Ginebra Serrabou, Jaume Oliveras Costa, M. José Recoder Sellars, Martí Rosselló, Margarita Torrent Canadeta, Joan Torres Cullerret, Esteve Vilanova Vila, Joan Villarroja Font, Pere Madrenas Caballé (Secretari).

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no fa seva necessàriament.

Defensor del Lector: Jaume Oliveras Costa.

Difusió controlada

El quart de segle del bisbe Camprodon

L'arribada de Jaume Camprodon al capdavant del bisbat de Girona fa vint-i-cinc anys va marcar un abans i un després en la història de la diòcesi. Va representar el final d'una època, i el nou bisbe va haver de jugar un paper difícil, ja que va haver de suplir una de les eminències de l'església catalana, el doctor Narcís Jubany.

El bisbe Camprodon ha estat l'artífex i el principal protagonista dels grans canvis viscuts per l'església catalana a la diòcesi de Girona, que s'estén des de l'Alt Empordà fins a

Arenys de Mar, al Maresme. Ha estat un bisbe modernitzador. No obstant això, no deixa de ser cert que les circumstàncies socials i polítiques del país anaven en la mateixa direcció: la transició i la consolidació de la democràcia.

S'ha caracteritzat per la seva discreció i l'austeritat —ell va deixar el palau episcopal—, lluny de les grans posades en escena pròpies d'altres èpoques o de territoris més llunyans. Ara mateix no ha volgut ser homenatjat; no ha volgut cap acte commemoratiu extraordinari. Així celebrarà el seu

quart de segle episcopal amb la presentació del Pla Diocesà Pastoral 1998-2001, actuació que coincideix amb l'última etapa de Camprodon a la Diòcesi de Girona: el 18 de desembre del 2001 complirà 75 anys, edat en què els bisbes han de presentar la seva renúncia al Papa.

Camprodon no s'ha caracteritzat per ser un bisbe polemista; potser, sovint, ha estat, fins i tot, massa mesurat. També ha tingut la virtut de no exterioritzar en excés alguns posicionaments de l'església a la societat, els quals ha reservat als fidels.

Eleccions històriques a Alemanya

Alemanya afronta avui unes eleccions històriques. D'una banda, el canceller Helmut Kohl, de la Unió Cristiano-demòcrata (CDU), surt a priori com a derrotat. De l'altra, els alemanys tenen la possibilitat de tancar el cicle conservador que ha durat setze anys i poden apostar pel canvi que representa el candidat socialdemòcrata, Gerhard Schroeder. Però Kohl és un polític difícil de batre. Fa dos mesos, quan estava gairebé a 20 punts de Schroeder i ningú no apostava per l'actual canceller, va començar una

campanya que l'ha portat pràcticament a igualar les posicions de les dues formacions polítiques. Les eleccions anteriors, quan ja tothom el donava com a perdedor, va sorprendre tothom guanyant. Ara l'elefant Kohl està convençut que pot ser reelegit per cinquena vegada consecutiva. Passi el que passi, Kohl té un lloc assegurat en la història d'Alemanya i en la de la Unió Europea. El canceller alemany ha estat un dels grans artífexs de la construcció europea i, sobretot, l'home que va tirar endavant la reunificació alemanya.

I això pesa en l'electorat d'aquell país. Per contra, Schroeder intenta donar la imatge del recanvi basant-se en la seva joventut i amb la imatge d'home modern i innovador capaç de liderar l'Alemanya de principis del segle XXI. Schroeder podria ser el Tony Blair alemany, però el líder britànic va començar fent una neteja interna del laborisme britànic per tenir les mans netes, cosa que l'alemany no ha fet. Aquest pot ser el principal desavantatge de Schroeder, tant per guanyar com, si és el cas, per governar.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. És imprescindible que a l'original hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar al carrer Figuerola 28, 17001 Girona o a lectorgi@elpunt.com

Incineració sense cap mena de problema

■ Ahir al matí, després de posar-se en contacte els familiars del difunt amb els responsables del crematori, es va realitzar sense cap mena de problema la incineració del difunt de Funerària Empordanesa. Els responsables del crematori hem de dir que, una vegada els familiars del difunt van contactar amb l'empresa, se'ls va explicar el funcionament en matèria de contractació de serveis, cosa que van trobar molt correcta i, immediatament, se'ls va contractar el servei d'incineració del seu familiar, que es va realitzar ahir. Així, doncs, sembla que l'embolic va venir provocat pels responsables de Funerària Empordanesa —entre els quals hi ha l'extreballador del Tanatori Alt Empordà, el senyor Jaume Sastre— els quals, en comptes d'indicar els tràmits a seguir als familiars, es dediquen a dirigir instàncies a l'Ajuntament de Figueres per forçar-nos a fer incineracions malgrat que no és competència municipal, ja que és una empresa privada. Els responsables del crematori mantenim la posició que la incineració d'un cadàver és un fet molt delicat per si mateix, per això, i a fi d'evitar problemes irreparables, només admetem les tramitacions dels serveis directament de les famílies o a través de les funeràries que, per la seva professionalitat i seriositat, han estat admeses pel crematori com a funeràries col·laboradores, deixant de banda funeràries que, pel seu caire conflictiu, puguin crear problemes, com sembla que passa en aquest cas. No obstant això, el crematori vol deixar molt clar que no s'ha negat mai el servei a cap família; simplement, i pel que hem explicat, mantindrem el nostre funcionament i demanarem a les famílies que es dirigeixin a una de les funeràries autoritzades o directament al crematori per fer la contractació del servei. / JAUME CASAS MASJOAN. President del Crematori de les Comarques Gironines. Figueres (Alt Empordà).

Dia mundial dels sords

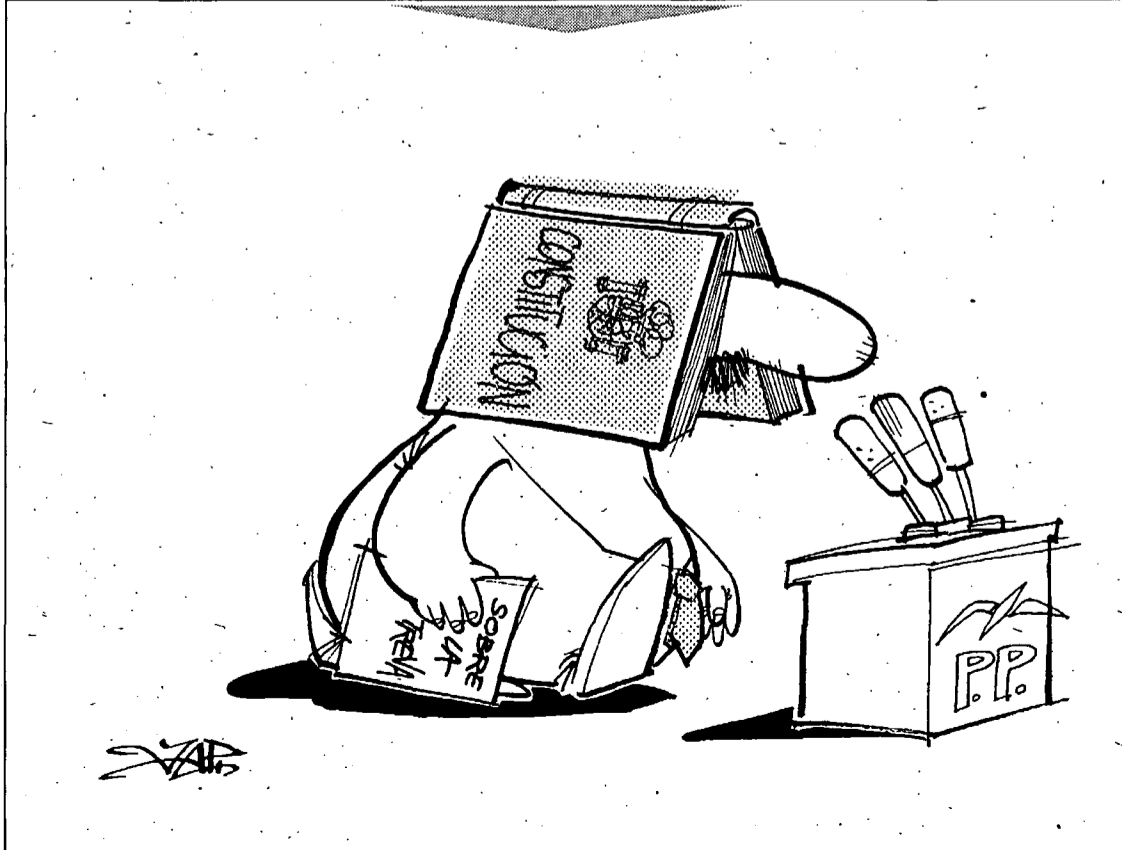
■ Avui és diumenge, 27 de setembre de 1998. Dia Mundial del Sord. Vivim en el món de les eternes promeses als col·lectius de discapacitats. Els físics, i els sensorials, aquells que tinc més a prop, en especial. Si no pots, no te n'adones o no hi arribes, no pots gaudir de la injustícia en la seva màxima expressió. Amb tots (i més) dels respectes envers els diferents col·lectius de disminuïts,

cal fer un immens punt i a part quan s'entra en el terreny de la multidiversitat de les malalties psíquiques. Exemples escandalosos de brutal discriminació separen, quina fal·làcia, les categories entre les mal anomenades minories. Des de ja fa anys, les entitats que apleguen persones que pateixen alguna discapacitat denuncien, cada vegada més obertament, la multitud de casos en què els drets més elementals de les persones són trepitjats amb el cínic somriure excusat en el desconeixement. I no hem d'anar lluny. Passa aquí, a casa nostra. Li passa al

nostre veí, al nostre company de feina, al fill del flequer de la cantonada, al noi amb el qual ens creuem cada matí camí de l'institut. I li passa a tota aquella persona que avui celebra (ironia fina) el seu dia mundial. Quan s'avança més que mai, i feina ens costa, per trencar totes les barreres d'una vegada per totes, només dos exemples significatius de l'interès oficial pel tema: quan tots els sords de Catalunya exigiren a TV3 el sistema de subtítol, la nostra tele digué que era massa car, i que ja els ho farien progressivament. Però que, això sí, si de-

sitjaven més programes, cap problema, sempre que s'ho paguessin ells. Condemnats a viure aïllats esperant que la contemporaneïtat els entregui les engrunes de l'espera... En una ciutat com Figueres, amb moltes escoles de primària, hi ha nens que han de fer tres quilòmetres perquè només una té material especialitzat. Sí, és veritat, he parlat de dos exemples. L'altre és que —m'hi jugo mil contra una que no ho sabien— els sords, a casa nostra, tenen límit de velocitat. Per sords. Tanmateix, són incomputables les barreres en la comunicació... Continuament en parlem en un intent desesperat que se'ns escolti, però... la societat, les administracions, l'espècie humana, sofreix una sordesa existencial per a la qual estem dubtant que existeixin adaptacions. / QUIM MARTÍNEZ. Cap de premsa de Mifas. Figueres (Alt Empordà).

LA PUNXA D'EN JAP

Neteja a Sant Aniol

■ L'empresa de turisme d'aventura Adrenatur va finalitzar la temporada amb una recollida d'escombraries a la vall de Sant Aniol. Per col·laborar en aquesta iniciativa, l'Ajuntament de Montagut va posar a disposició dels voluntaris els sacs de recollida necessaris i un remolc. Cinc treballadors d'Adrenatur i vint voluntaris d'un grup de jovent alemany van gaudir de la bellesa de la vall mentre la netejaven. El resultat: quaranta sacs de cent litres de capacitat plens de burilles, paper higiènic, llaunes, piles... Aquest resultat ens fa reconsiderar la consciència ecològica dels que vénen a buscar la tranquil·litat de la vall. Tots produïm deixalles, però si no tenim cura de llençar-les únicament als contenidors, ben aviat els indrets més propers deixaran de ser el que havien estat. La iniciativa de l'empresa de turisme d'aventura Adrenatur també pot ser interpretada com un agraïment envers els indrets del municipi de Montagut. / RUDI SCHWARZ. Sant Pere Pescador (Alt Empordà).